

**UCHWAŁA**  
**SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2017 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy  
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 22 czerwca 2017 r. ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2 w lit. a w tiret trzecim, w pkt 3a wyrazy „cudzoziemców będących członkami rodziny cudzoziemca, o którym” zastępuje się wyrazami „cudzoziemców – członków rodzin cudzoziemców, o których”;
- 2) w art. 1 w pkt 2 w lit. b, w ust. 7 wyrazy „prac uzależnionych od rytmu sezonowego” zastępuje się wyrazami „pracy sezonowej w rozumieniu art. 88 ust. 2”;
- 3) w art. 1 w pkt 7 w lit. a w tiret trzecim, w lit. ca wyraz „potwierdzającego” zastępuje się wyrazem „określającego”;
- 4) w art. 1:
  - a) w pkt 9, w ust. 1aa w pkt 1 w lit. i po wyrazach „pkt 3–7”,
  - b) w pkt 18, w art. 88z w ust. 1 w pkt 1 w lit. g po wyrazach „pkt 1–6”  
– dodaje się wyrazy „(składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań)”;
- 5) w art. 1 w pkt 21, w art. 90c w ust. 10 pkt 4–6 otrzymują brzmienie:
  - „4) informację o dacie wydania zaświadczenia o wpisie do ewidencji;

- 5) informację o numerze identyfikacyjnym wpisu do ewidencji;
  - 6) informację o okresie, na jaki ma być wydane zezwolenie na pracę sezonową, lub okresie wykonywania pracy wpisanym do ewidencji oświadczeń.”;
- 6) w art. 1 w pkt 22 w lit. e, w ust. 8 wyrazy „Agencja pracy tymczasowej, która nie dopełnia obowiązku” zastępuje się wyrazami „Kto, prowadząc agencję pracy tymczasowej lub działając w jej imieniu, nie dopełnia obowiązku”.

**MARSZAŁEK SENATU**

**Stanisław KARCZEWSKI**

## UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy z dnia 22 czerwca 2017 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw, postanowił wprowadzić do jej tekstu 6 poprawek.

Poprawka nr 1 zmierza do zapewnienia ustawie spójności terminologicznej. W art. 1 w pkt 2 w lit. a w tiret trzecim noweli (zmiana do art. 1 ust. 3 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy) użyto określenia „cudzoziemcy będący członkami rodziny cudzoziemca”, podczas gdy w zmienianej jednostce redakcyjnej stosuje się już pojęcie „cudzoziemcy – członkowie rodzin cudzoziemców”.

Przyjmując poprawkę nr 2 Senat usunął z ustawy nieznane polskiemu systemowi prawnemu określenie „praca uzależniona od rytmu sezonowego”, zastępując je pojęciem „praca sezonowa”. Określenie to, użyte tylko raz, mogłoby budzić wątpliwości interpretacyjne, w kontekście jego relacji z pojęciem „praca sezonowa”, zdefiniowanym i konsekwentnie stosowanym w ustawie.

Uchwalając poprawkę nr 3 Senatorowie postanowili dostosować ustawę o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy do terminologii używanej w ustawie o cudzoziemcach. W art. 1 w pkt 7 w lit. a w tiret trzecim noweli, dodającym do art. 87 ust. 1 pkt 12 ustawy o promocji zatrudnienia literę ca, użyto określenia „dokument, o którym mowa w art. 61 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, potwierdzający status członka rodziny”, podczas gdy w art. 61 ustawy o cudzoziemcach mowa jest o dokumentach określających status członka rodziny.

Poprawka nr 4 jednoznacznie przesądza, że oświadczenie składane pod rygorem odpowiedzialności karnej powinno zawierać klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”, a klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Zgodnie z art. 88a ust. 1aa pkt 1 lit. i ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 1 pkt 9 noweli), wniosek o wydanie zezwolenia na pracę obejmuje między innymi oświadczenie składane pod rygorem odpowiedzialności karnej, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 88j ust. 1 pkt 3–7. Senatorowie mieli na względzie, że ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w innych przepisach nakładających obowiązek składania takiego

oświadczenia (art. 18h ust. 2, art. 36b ust. 5, art. 55 ust. 4a), wskazuje, że składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”, a klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Brak analogicznego zastrzeżenia w art. 88a ust. 1aa pkt 1 lit. i mógłby powodować wątpliwości co konieczności zamieszczenia klauzuli a tym samym skuteczności samego rygoru odpowiedzialności, pod którym składane jest oświadczenie. Takie same uwagi budził art. 88z ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Poprawka nr 5 ma charakter redakcyjny.

Poprawką nr 6 Senat uczynił sprawcą wykroczenia opisanego w art. 120 ust. 8 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy osobę prowadzącą agencję pracy tymczasowej, a nie samą agencję. Przepis ten stanowi, że agencja pracy tymczasowej, która nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 88s ust. 3, podlega karze grzywny od 200 zł do 2000 zł. Agencja pracy tymczasowej nie może być jednak ukarana karą grzywny, ponieważ w świetle art. 1 Kodeksu wykroczeń, odpowiedzialności za wykroczenie podlega wyłącznie osoba fizyczna.